

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Marosi, Préda és Társa Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Marosi András ügyvéd által képviselt felperesnek a Katorné dr. Szabó Annamária jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Baranya Megyei Bíróságon 7.K.20.577/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. június 18-án kelt 7.K.20.577/2007/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.35.323/2007/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.000 /azaz negyvenezer/ forint elsőfokú és 20.000 /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 52.600 /azaz ötvenkétezer-hatszáz/ forint kereseti és 52.600 /azaz ötvenkétezer-hatszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Tolna Megyei Igazgatósága /a továbbiakban: első fokú hatóság/ személyi jövedelemadó adónemben 2001-2004. évekre folytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2006. szeptember 22. napján kelt 6390410676 számú határozatával a felperes terhére 1.294.450 Ft adókülönbözetet, ebből 1.134.450 Ft adóhiányt állapított meg, kötelezve a felperest az adóhiány és járulékai /adóbírság, késedelmi pótlék/ megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2007. január 26. napján kelt 8529242853/2007. számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában többek között megállapította, hogy a dr. Sz. Gy. M. Ügyvédi Iroda /a továbbiakban: Ügyvédi iroda/ pénztárából a felperes, az iroda tagja - általa elismerten - 2001.

március 2. napján 400.000 Ft, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Szja.tv./ 28.§-ának /1/ bekezdése alapján egyéb jövedelemnek minősülő összeget vett fel, amely után adót nem fizetett. Az elsőfokú hatóság a felperes terhére 160.000 Ft adókülönbötet jogszerűen írt elő.

Az alperes megállapította továbbá, hogy az Ügyvédi iroda OTP Bank Rt-nél vezetett bankszámlájáról 2004. évben különböző kifizetések történtek, amelyek a felperes - általa szintén elismert - bolti vásárlásai voltak. Ezen összegek, mint az Szja.tv. 25.§-ának /1/ bekezdése alapján önálló tevékenységből származó jövedelem után a felperes adót nem fizetett, a terhére így az elsőfokú hatóság 716.650 Ft adókülönbötet helytállóan írt elő.

A felperes keresetében az adóhatározatoknak a 400.000 Ft felvételére és bolti vásárlásra vonatkozó részei hatályon kívül helyezését kérte.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a másodfokú határozatot a keresettel támadott részében hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az, hogy az Ügyvédi iroda fennállott 400.000 Ft hiteltartozását, amely a felperes által 2001. március 2-án felvett összeggel azonos mértékű, 2000. augusztus 31. napján kiegyenlítették, és ezt az összeget az iroda pénztárából csak egyszer fizették ki, azt igazolja, hogy a 400.000 Ft-ot a felperes 2000. augusztus 31-én vette fel, csak az összeget az iroda pénztárából könyvelői hiba folytán 2001. március 2-án vezették ki.

Az első fokú bíróság megállapította továbbá, hogy 2005. december hónapban a felperes bankkártyás vásárlásait fedező összeg az Ügyvédi iroda bankszámlájára befizetésre került, amely felperes javára szolgáló tény az adóhatóságnak az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 97.§-ának /6/ bekezdése alapján fel kellett volna tárnia. Az elsőfokú bíróság utasítása szerint a megismételt eljárásban a 400.000 Ft pénztári kifizetés után a felperes terhére adófizetési kötelezettséget az alperes nem állapíthat meg, a bankkártyás vásárlásokkal kapcsolatban pedig köteles a 2005. december havi befizetéseket figyelembe venni.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Szja.tv. 4.§-ának /1/ és /2/ bekezdését, 15.§-át, 25.§-ának /1/ bekezdését, 28.§-ának /1/ bekezdését, az Art. 97.§-ának /4/ és /6/ bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 75.§-ának /3/ bekezdését, 164.§-ának /1/ bekezdését, 215.§-át, továbbá a 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 1.§-ának /1/ bekezdését, az elsőfokú bíróság a 400.000 Ft felvétele vonatkozásában könyvelési bizonylatokkal alá nem támasztott következtetésre

alapította döntését, míg a bankkártyás vásárlások megtérítése sem jogcímében, sem összegszerűségében nem igazolt.

A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A közigazgatási eljárásban az Art. 97.§-ának /4/ bekezdése szerint az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi. A per eldöntéséhez szükséges tényeket viszont a Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a felperes keresetét bizonyítottnak értékelte, és annak helyt adó döntést hozott.

A Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. E jogszabályhely értelmében a Legfelsőbb Bíróságnak felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére általában nincs lehetősége. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős ítéletet hozó bíróság megállapított tényállása iratellenes, vagy a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat tévesen és okszerűtlenül mérlegelte. A felperes jogszabályhely megjelölésével alá nem támasztotta, továbbá bizonyítékkal nem igazolta, hogy az Ügyvédi iroda pénztárából 2001. március 2. napján általa elismerten felvett 400.000 Ft-ot, illetve a 2004. évi bolti vásárlásainak az iroda bankszámlájáról való kifizetéseit az Szja.tv. 28.§-ának /1/ bekezdése alapján egyéb jövedelemként, illetve az Szja.tv. 25.§-ának /1/ bekezdése alapján önálló tevékenységből származó jövedelemként az adott év személyi jövedelemadó bevallásában jogszerűen nem szerepeltette, és ezen összegek után adót sem kellett fizetnie. A peres felek nem vitatták, hogy az Ügyvédi iroda hitelének törlesztése megelőzte a 400.000 Ft felperes általi felvételét, így a 2001. március 2-án felvett összeggel a felperes korábbi időpontban kifizetést nem teljesíthetett. Az ügyvédi iroda könyvelésének értékelése a felülvizsgálni kért határozatok, így a per tárgyát sem képezte, a könyvelő, pénztáros esetleges tévedése nem igazolt, vonatkozó könyvelési bizonylatok az iratok között

nincsenek. A felperes keresete az általa felvett 400.000 Ft adójogi minősítése és adóvonzata körében teljeskörűen bizonyíthatatlan maradt.

A felperes feleségének az Ügyvédi iroda részére 2005. évben történt pénzbefizetése nem mentesíti a felperest a 2004. évi bolti vásárlásai vételárának az Ügyvédi iroda bankszámlájáról történt kifizetéseire vonatkozó adófizetési kötelezettsége alól, és nincs bizonyíték arra, hogy lenne adójogi kapcsolat a felperes vásárlásai és a felesége pénzbefizetése között. Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdését megsértve döntött e keresetrésről, ugyanis a felperes az adóhatározatok vonatkozó részének jogsértő voltát nem bizonyította.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§-ának /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes elsőfokú és felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. szeptember 18.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró